

Euroopa Kohtu (neljas koda) 7. aprilli 2016. aasta otsus (Bundesgerichtshof'i eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Marchon Germany GmbH versus Yvonne Karaszkievicz

(Kohtuasi C-315/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevad kaubandusagendid — Direktiiv 86/653/EMÜ — Artikli 17 lõige 2 — Klientuurihüvitis — Maksmise tingimused — Uute klientide hankimine — Mõiste „uued kliendid” — Esindatava kliendid, kes on ostnud esimest korda kaupu, mille müük on tehtud ülesandeks kaubandusagendile)

(2016/C 211/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Marchon Germany GmbH

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Yvonne Karaszkievicz

Resolutsioon

Nõukogu 18. detsembri 1986. aasta direktiivi 86/653/EMÜ füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevate kaubandusagentide tegevust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 17 lõike 2 punkti a esimest taanet tuleb tõlgendada nii, et kliendid, kelle kaubandusagent on hankinud kaupade jaoks, mille müümise on esindatav temale ülesandeks teinud, tuleb selle sätte tähenduses lugeda uuteks klientideks, isegi kui neil on juba selle esindatavaga ärisuhted muude kaupade osas, juhul kui esimesena nimetatud kaupade müük nõuab eraldi ärisuhte loomist, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 329, 22.9.2014.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 7. aprilli 2016. aasta otsus (Krajowa Izba Odwoławcza eelotsusetaotlus – Poola) – PARTNER Apelski Dariusz versus Zarząd Oczyszczania Miasta

(Kohtuasi C-324/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Riigihanked — Direktiiv 2004/18/EÜ — Ettevõtjate tehniline ja/või kutsealane pädevus — Artikli 48 lõige 3 — Võimalus tugineda teiste üksuste pädevusele — Tingimused ja eeskirjad — Pakkujate ja teiste üksuste vaheliste sidemete laad — Pakkumuse muutmine — Elektroonilise oksjoni tühistamine ja kordamine — Direktiiv 2014/24/EL)

(2016/C 211/09)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Krajowa Izba Odwoławcza

Põhikohtuasja pooled

Hageja: PARTNER Apelski Dariusz

Kostja: Zarząd Oczyszczania Miasta

Menetluses osalesid: Remondis sp. z o.o., MR Road Service sp. z o.o.

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ (ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta) artikli 47 lõiget 2 ja artikli 48 lõiget 3, koostoimes selle direktiivi artikli 44 lõikega 2 tuleb tõlgendada järgmiselt:
 - need annavad igale ettevõtjale õiguse tugineda konkreetse lepingu puhul teiste üksuste pädevusele, olenemata tema ja nende üksuste vaheliste sidemete õiguslikust laadist, juhul kui tõendatakse hankijale, et taotlejal või pakkujal on hankelepingu täitmisel viimatiminetatute vahendid tõepoolest kättesaadavad;
 - ei ole välistatud, et selle õiguse kasutamist võib piirata erilistel asjaoludel, võttes arvesse kõnealust hankelepingut ning selle eesmärke. Olukord on selline eelkõige siis, kui kolmanda üksuse pädevust, mis on vajalik selle lepingu täitmiseks, ei ole võimalik taotlejale või pakkujale üle kanda, nii et taotleja või pakkuja saab tugineda sellele pädevusele üksnes siis, kui kolmas üksus osaleb vahetult ja isiklikult selle lepingu täitmisel.
2. Direktiivi 2004/18 artikli 48 lõikeid 2 ja 3 tuleb tõlgendada nii, et võttes arvesse kindla hankelepingu eset ja eesmärke, võib hankija eriliste asjaolude korral hankelepingu nõuetekohase täitmise eesmärgil märkida hanketeates või hankedokumentides otsesõnu täpsed põhimõtted, mille kohaselt võib ettevõtja tugineda teiste üksuste pädevusele, tingimusel, et need põhimõtted on hankelepingu esemega seotud ja proportsionaalsed.
3. Direktiivi 2004/18 artiklis 2 esitatud ettevõtjate võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et sellises olukorras nagu põhikohtuasjas on nendega vastuolus see, kui hankija pärast hankemenetluse käigus esitatud pakkumuste avamist võtab vastu sellise ettevõtja taotluse, kes on esitanud pakkumuse kõnealuse hankelepingu kui terviku kohta, võtta tema pakkumust arvesse üksnes hankelepingu teatud osade kohta.
4. Direktiivi 2004/18 artiklis 2 esitatud ettevõtjate võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et need kohustavad kehtetuks tunnistama ja kordama elektroonilist oksjonit, millele ei kutsutud osalema ettevõtjat, kes esitas vastuvõetava pakkumuse, ja seda isegi siis, kui ei saa tuvastada, et ettevõtja osalemine oleks muutnud oksjoni tulemust.
5. Sellises olukorras nagu põhikohtuasjas ei saa direktiivi 2004/18 artikli 48 lõike 3 sätteid tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL (riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta) artikli 63 lõike 1 sätete alusel.

(¹) ELT C 339, 29.9.2014.